

Predica la Schimbarea la Fata

Predica la Praznicul Schimbarii la Fata

"Doamne, bine este sa fim noi aici" (Matei 17, 4)

In fiecare an, la 6 august, praznuim una dintre cele mai mari sarbatori crestine - Schimbarea la Fata a Mantuitorului pe muntele Tabor.

Este cu adevarat mare acest Praznic, pentru ca acolo pe Tabor Mantuitorul insusi Si-a aratat, ca intr-o strafulgerare, slava Sa dumnezeiasca inaintea Apostolilor Sai. Pana acum, Sfintii Apostoli vazusera si se uimiseră numai de minunile Lui, care erau mari si puternice, semne ale dumnezeirii Sale. Dar in sufletul lor ei il socoteau pe Mantuitorul tot ca pe un om - un mare Prooroc -, cel mai mare trimis al lui Dumnezeu in mijlocul oamenilor de pana atunci.

Insa, din cele petrecute pe Tabor cu prilejul Schimbarii la Fata, Sfintii Apostoli se conving pentru totdeauna ca marele lor invatator este nu numai un om al lui Dumnezeu, ci si Dumnezeu adevarat. Cele vazute si traite de ei pe muntele Tabor nu le vor uita niciodata. Ca timp, acest eveniment s-a petrecut in ultimul an al vietii pamantesti a Mantuitorului, cu cateva luni inainte de rastignirea Sa.

Dupa cum ne istorisesc primii trei Sfinti Evanghelisti - "Matei, Marcu si Luca - faptele s-au petrecut asa: Iisus venea inspre nordul Tarii Sfinte, Se indrepta catre Ierusalim si le vorbea pe cale despre Patimile, Moartea pe Cruce si Invierea Sa, care il asteptau in Ierusalim.

Ajungand in dreptul muntelui Tabor, a lasat la poalele muntelui ceata ucenicilor Sai si a luat cu Sine numai trei dintre dansii: pe Petru, Iacob si Ioan - ucenicii cei mai de nadejde, care vor fi martori si la rugaciunea Sa din gradina Ghetsimani. Ceilalti Apostoli raman la poalele muntelui, iar El impreuna cu cei trei urca pe munte, ca sa se roage.

Si, pe cand se ruga El, Apostolii ingreunati de somn tresar deodata la o priveliste nemaivazuta: chipul Mantuitorului s-a facut altul; fata Lui stralucea ca soarele, iar hainele Lui se facusera albe ca zapada - cum nu se poate nimic inalbi asa pe pamant. Lucru si mai neobisnuit: in aceasta lumina, doi barbati stau de vorba cu Iisus despre Patima si Moartea Sa in Ierusalim. Erau marii Prooroci ai Vechiului Testament, Moise si Ilie.

Ca iese din fire, uimit si multumit de ceea ce vedea, Petru a zis catre Iisus: "Doamne, bine este sa fim noi aici; Daca voiesti, voi face aici trei colibe: Tie una, si lui Moise una si lui Ilie una" (Matei 17, 4) - nedandu-si seama de ceea ce spunea. Dar Petru inca nu ispravise bine de vorbit, cand ochii Apostolilor sunt martorii unei noi surprize - un nor de lumina ii invaluieste si pe ei, iar din nor aud deodata un glas care zice: "Acesta este Fiul Meu Cel iubit, in Care am binevoit; pe Acesta ascultati-L" (Matei 17, 5). De spaima, ucenicii au cazut cu fetele la pamant. Dar Iisus s-a apropiat de ei si le-a zis: "Sculati-va, si nu va temeti" (Matei 17, 7). Cand au ridicat ochii, nu mai era decat Iisus singur. Si El le-a poruncit sa nu dezvaluie nimanui nimic din cele ce vazusera, pana dupa invierea Sa din morti. Asa ne este infatisat in Sfintele Evanghelii faptul Schimbării la Fata a Mantuitorului.

Dar ne putem intreba:

- Ce inteles are acest eveniment pentru Sfintii Apostoli si pentru noi?
- Ce vrea Mantuitorul sa ne spuna noua, celor de astazi, prin acest eveniment?

De la inceput trebuie sa spunem ca Praznicul de astazi este mai intai de toate Praznicul luminii.

Lumina e Fata Domnului Iisus - luminand ca lumina soarelui; lumina sunt vesmintele Lui - ca stralucirea orbitoare a zapezii; lumina e insusi norul care-i invaluieste pe toti - o lumina atat de neobisnuita, ca-i umple de fiori de spaima pe Apostoli, incat, de frica, ei cad cu fata la pamant.

Ce fel de lumina este aceasta? Lumina obisnuita, fizica? Sfantul Grigorie Palama si alti Sfinti Parinti ai Bisericii ne spun ca aceasta lumina este lumina cea neapropiata in care locuieste Dumnezeu. Este lumina in care Se imbraca El ca intr-un vesmant. Este lumina dragostei ceresti, este lumina slavei dumnezeiesti. Aceasta lumina a Schimbării la Fata a Mantuitorului ii venea Lui nu dinafara, ci din dumnezeirea Sa. Iisus avea necontenit aceasta lumina in El insusi, dar, din iubire pentru noi, in timpul vietii Sale pamantesti Mantuitorul isi ascunde firea dumnezeiasca sub valul unui trup omenesc obisnuit. El o impiedica inadins sa se reverse in afara, pentru ca o astfel de lumina neintrerupta, care facea sa straluceasca fata si intreaga Persoana a Mantuitorului, ar fi orbit pe contemporanii Sai si ei nu s-ar fi putut apropia de El.

La Schimbarea la Fata insa, Mantuitorul a permis ascunsei Lui slave dumnezeiesti sa se reverse in toata stralucirea ei asupra Persoanei Sale. Inca o data trebuie spus ca lumina Mantuitorului de pe Tabor nu era o lumina de imprumut, venind din afara ci, dimpotriva, era o izbucnire ca de fulger din acea nemasurata dumnezeire pe care Mantuitorul o poseda integral si o tinea ascunsa. Acea minunata lumina facu pe Sfantul Apostol Petru sa spuna: "Doamne, bine este noua sa fim aici".

Pentru asemenea motive Schimbarea la Fata este considerata de crestinatate ca Praznicul luminii dumnezeiesti, revarsata in mod vizibil asupra lumii noastre pamantesti.

Ne intrebam iarasi: De ce aceasta manifestare din partea Mantuitorului?

Fireste, nu putem sti totul, dar din Sfintele Evanghelii aflam ca Schimbarea la Fata, ca timp, nu era departe de Patima, de Crucea si Moartea Mantuitorului pe Golgota. Stiind Domnul cele ce aveau sa se intample in Ghetsimani si pe Golgota si cunoscand omeneasca slabiciune, El le oferea acum celor trei Apostoli, si prin ei, celorlalti, dovada clara ca El nu era numai om adevarat, ci si Dumnezeu adevarat.

Astfel, prin izbucnirea dumnezeirii Lui ascunse, vrea sa le arate ca moartea Sa pe Cruce nu avea sa fie un final tragic, ci o cale spre inviere, ca Patima Lui era de fapt o Patima de buna voie si liber consimtita, din iubire pentru mantuirea oamenilor.

Stralucirea Fetei Mantuitorului era astfel supremul punct de sprijin necesar pentru a depasi marea incercare ce avea sa vina asupra Apostolilor. De

fapt, de stralucirea acestui chip al Mantuitorului isi va aminti Petru dupa lepadarea de Hristos si va plange cu amar. De stralucirea acestui chip isi va fi adus aminte si Apostolul Ioan in credinciosia si statornicia lui neabatuta, cand l-a urmat lui Hristos pana la picioarele Crucii.

Lumina fetei Domnului aratata pe Tabor este o prevestire a chipului de fulger al Mantuitorului, inviat si preamarit - chip care avea sa-l cucereasca si pe Pavel cand se afla pe drumul Damascului, transformandu-l total, din cumplit prigonitor, in cel mai renumit Apostol.

In sfarsit, chipul ce a stralucit pe Tabor este o prefigurare a chipului cu care vom invia noi insine in ziua invierii de obste, pe chipul Mantuitorului aveau sa se indragosteasca de-a lungul istoriei toti purtatorii de Dumnezeu, parinti si frati din lume si din manastiri.

O ultima intrebare: Ce doreste Mantuitorul oare sa ne spuna celor de azi prin Schimbarea Lui la Fata?

In Scriptura, intervalul de timp de la invierea Mantuitorului si pana la Venirea din nou a Domnului in slava, la sfarsitul istoriei, este exact intervalul de timp in care traim noi, si este prezentat ca o perioada de transformare, de necontenita innoire a omului, a vietii si a lumii, prin slujirea dragostei fara margini intre oameni si prin energiile Duhului datator-de-viata.

In toata aceasta perioada, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel inviat si preamarit, in numele Dumnezeirii intregi lucreaza necontenit in oameni si in lume, respectand dumnezeieste toata libertatea fapturilor Sale. Prin forta energiilor Duhului Sau, Iisus Hristos cel inviat si de-a pururea viu iradiaza necontenit pretutindeni, strabate, purifica si transforma, pe nesimtite parca, oameni si lucruri, tot ce exista, toata creatia Lui.

El vrea sa fie impreuna cu noi, prezent si activ in toate: "Iata Eu cu voi sunt in toate zilele, pana la sfarsitul veacului" (Matei 28, 20) - ne asigura El si adauga: "Unde sunt doi sau trei, adunati in numele Meu, acolo sunt si Eu in mijlocul lor" (Matei 18, 20).

Pentru El nu sunt porti inchise. Hristos poate patrunde peste tot, deci si in noi. Dar pentru ca respecta libertatea fiecaruia, asteapta ca noi insine sa ne limpezim si sa-l facem loc in viata noastra, in familia noastra, in societatea noastra.

Praznicul de astazi tocmai la aceasta ne cheama pe fiecare dintre noi: la o schimbare launtrica, la limpezire, la iluminare, la conformarea vietii noastre la voia cea sfanta a lui Dumnezeu, Care totdeauna vrea binele si fericirea noastra, a tuturor oamenilor.

Insusi cuvantul dumnezeiesc, care a rasunat astazi pe Tabor, la aceasta ne cheama, zicand: "Acesta este Fiul meu Cel iubit... pe Acesta sa-L ascultati" (Matei 17, 5). E ca si cum Dumnezeu-Tatal ne-ar zice: "Schimbati-va la fata din adanc, toti si toate, dupa exemplul Fiului Meu. Fiti blanzi si smeriti cu inima, ca El. Fiti ingaduatori unii cu altii, nu va urati si nu va dispretuiti unii pe altii, ci traiti in pace, in buna intelegere si in dragoste unii cu altii, ca niste frati buni, ca niste adevarati copii ai Mei, va zic Eu, Tatal vostru. Iubiti-va unii pe altii, iubiti-va cu fapta si cu adevarul, asa cum v-a invatat El, spre binele si fericirea voastra".

Ascultandu-L pe El si Implinindu-I porunca dragostei, va straluci si peste noi lumina cea pururea fiitoare a Fetei Lui. Sa nu uitam, frati crestini, ca Schimbarea la Fata a Mantuitorului incepe pe cand El se ruga. Si schimbarea noastra launtrica trebuie sa inceapa tot cu rugaciunea, cu ajutorul harului dumnezeiesc, pentru ca singuri, numai cu propriile noastre puteri, nu ne putem schimba.

De aceea, sa nu incetam a ne ruga lui Dumnezeu, Maicii Domnului si tuturor Puterilor ceresti, sa ne lumineze mintea, inima si viata cu lumina adevarului si a dragostei Dumnezeului nostru, ca sa putem birui si schimba tot ce-i rau in noi si in viata noastra de oameni, ca si in noi sa straluceasca lumina cea mai presus de orice lumina a faptelor bune, spre binele si spre bucuria semenilor nostri si spre slava Dumnezeului nostru. Amin!

Parintele Sofian Boghiu

Sursa: <http://www.crestinortodox.ro>